

Det er i teorien korrekt, at problemet med, at den efterlevende ægtefælle efter de gældende regler mister sit rentefradrag af egen fast ejendom, i stedet kan løses ved at acontoudlodde ejendommen til ægtefællen pr. dødsdagen. Det er imidlertid ikke Skatteministeriets erfaring, at acontoudlodning er en praktisk anvendelig løsning, idet ikke alle efterlevende ægtefæller og skifteretter bliver opmærksomme på muligheden, før restskattekravet mod den efterlevende ægtefælle er blevet en realitet. Det bemærkes herved, at acontoudlodning efter § 5, stk. 2, i forslaget til dødsboskattelev skal anmeldes til den kommunale skattemyndighed senest 4 uger efter udlodningsdagen for at kunne tillægges skattemæssig virkning.

Dertil kommer, at acontoudlodningen ikke vil løse problemet i de tilfælde, hvor dødsfaldet indtræffer i slutningen af indkomståret og boet ikke er fritaget for beskatning, medmindre den forenkling, der er foreslået med hensyn til sammenlægningen af mellempriode og boperiode, opgives.

Særligt vedrørende selvstændig virksomhed anfører Landbrugets Rådgivningscenter, at reglerne i kildeskattelovens §§ 25 A og 26 A bevirker, at opdelingen mellem afdødes og den efterlevende ægtefælles formuer ikke kan baseres på tidligere selvangivelser, når der er tale om erhvervsvirksomhed. Det frygtes derfor, at opdelingen vil give betydelige administrative problemer.

Hertil bemærkes, at der efter lovforslaget ikke skal ske en selvstændig skattemæssig opdeling af formuen på de to ægtefæller – i stedet lægges den skiftemæssige opdeling til grund. Denne baseres ikke kun på tidligere selvangivelser, men på samtlige foreliggende oplysninger. I praksis er det formentlig langt det mest almindelige, at virksomheden og de dertil knyttede aktiver tilhører den ægtefælle, der driver virksomheden. I de tilfælde, hvor den anden ægtefælle har drevet virksomheden, eller hvor aktiver tilhørende en ægtefælle har været inddraget i den anden ægtefælles virksomhed, hører det formentlig til sjældenhederne, at ægtefællerne ikke i det mindste selv har gjort sig nogle tanker om, at det forholder sig sådan. Den efterlevende ægtefælle må således antages at kunne udtale sig om opdelingen, hvorefter den kommunale skattemyndigheds opgave består i at vurdere, om ægtefællens oplysninger er plausible, og i givet fald søge bevise for, at det ikke er tilfældet. Skatteministeri-

et deler derfor ikke bekymringen for, at opdelingen vil medføre særlige administrative vanskeligheder, når der foreligger selvstændig erhvervsvirksomhed.

Med hensyn til passivpostberegning af den efterlevende ægtefælles aktiver bemærkes, at aktiver, der uafbrudt før, under og efter skiftet har tilhørt den efterlevende ægtefælle, indgår i beregningen af den bobeholdning, hvoraf der skal beregnes boafgifter. Da den efterlevende ægtefælle indtræder i sin egen skattemæssige stilling med hensyn til det pågældende aktiv, følger det af boafgiftslovens § 13 a, jf. § 1, nr. 19, i lovforslag nr. L 91, at der, når boet ligger over beløbsgrænserne i dødsboskattelevens § 6, skal gives nedslag for passivpost ved boafgiftsberegningen.

Som anført i brevet medfører det foreslåede beskatningssystem, at der i visse tilfælde skal skelnes imellem løbende indkomst og avance.

Landbrugets Rådgivningscenter anfører, at der skulle være betydelige problemer med at gennemføre denne sondring, når det drejer sig om varelagre, besætning og lignende.

Landbrugets Rådgivningscenter har på side 5 beskrevet et eksempel, hvorved bl.a. en efterlevende ægtefælle lader sin virksomhed med varebeholdning udlægge til sin søn. Rådgivningscentret spørger, hvorledes den løbende indkomstopgørelse adskilles fra avanceopgørelsen, for så vidt angår varebeholdningen.

Svaret er følgende:

Den efterlevende ægtefælle udgiftsfører på sædvanlig vis den skattemæssige værdi af primovarelageret, der er lig med den skattemæssige værdi – efter eventuel nedskrivning – ved udgangen af det forudgående indkomstår. Den efterlevende udgiftsfører på sædvanlig vis varekøb og indtægtsfører varesalg indtil udlodningstidspunktet. Endelig indtægtsfører den efterlevende den skattemæssige værdi af varelageret på udlodningstidspunktet. Ved opgørelsen heraf anvendes samme princip, som er anvendt ved ansættelsen af primoværdien. Udloddes varelageret til andre arvinger eller legatarer efter afdøde, henregnes avance eller tab herved til dødsboets indkomst. Avancen eller tabet opgøres som forskellen mellem den nævnte skattemæssige værdi af varelageret på udlægstidspunktet og udlodningsværdien.

En negativ driftsmiddelsaldo, jf. afskrivningslovens § 5, opstået ved den efterlevendes